

Druga stranka u postupku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije — i, osobito, pravo poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga, te načelâ nediskriminacije, transparentnosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti i dosljednosti — tumačiti na način da mu se protive pravila, poput onih iz članka 1. stavka 653. Zakona o stabilizaciji iz 2015. i pripadajućeg provedbenog zakonodavstva, kojima se propisuje model s jednim isključivim koncesionarom za igru Lotto, ali ne i za druge igre, igre na sreću i klađenja?
2. Treba li pravo Unije — i, osobito, pravo poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga te Direktivu 2014/23/EU ⁽¹⁾, te načelâ nediskriminacije, transparentnosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti i dosljednosti — tumačiti na način da mu se protivi natječaj za davanje koncesije kojim se određuje znatno viša osnovna vrijednost ugovora koja je neopravdana u odnosu na zahtjeve vezane uz gospodarski i financijski položaj ili tehničku i stručnu sposobnost, kao što su navedeni u člancima 5.3, 5.4, 11. 12.4 i 15.3 dokumentacije o koncesiji za dodjelu koncesije za Lotto?
3. Treba li pravo Unije — i, osobito, pravo poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga te Direktivu 2014/23/EU, te načelâ nediskriminacije, transparentnosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti i dosljednosti — tumačiti na način da mu se protive pravila kojima se propisuje *de facto* izbor između dodjeljivanja nove koncesije i nastavka korištenja slobodom pružanja različitih prekograničnih usluga klađenja, izbor kakav proizlazi iz članka 30. Tipškog ugovora, s učinkom da odluka o sudjelovanju u natječajnom postupku za dodjelu nove koncesije podrazumijeva prestanak bavljenja prekograničnim aktivnostima, unatoč tomu što je zakonitost takvih aktivnosti više puta priznao Sud?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgerichts (Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland protiv Touring Tours und Travel GmbH

(Predmet C-412/17)

(2017/C 330/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tuženik i revident: Bundesrepublik Deutschland

Tužitelj i protivnik revidenta: Touring Tours und Travel GmbH

Prethodna pitanja

1. Jesu li članku 67. stavku 2. UFEU-a kao i člancima 22. i 23. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), protivne odredbe nacionalnog prava države članice, kojima se autobusnim prijevoznicima koji obavljaju linijski promet preko unutarnje schengenske granice, u osnovi nalaže da kontroliraju putne dokumente svojih putnika prije prelaska unutarnje granice, kako bi se spriječio prijevoz stranaca bez putovnice i boravišne dozvole na državno područje Savezne Republike Njemačke ⁽¹⁾?

Posebno:

- a) Predstavlja li opća zakonska obveza ili upravna obveza usmjerena na pojedine prijevoznike, prema kojoj se strance ne smije prevoziti na državno područje Savezne Republike Njemačke bez potrebne putovnice ili boravišne dozvole, koja se može ispuniti samo kontrolom putnih isprava svih putnika prije prelaska unutarnjih granica, kontrolu osoba na unutarnjim granicama, u smislu članka 22. Zakonika o schengenskim granicama, odnosno valja li je izjednačiti s njome?
 - b) Treba li nametanje obveza navedenih u točki 1. ocjenjivati s obzirom na članak 23. točku (a) Zakonika o schengenskim granicama, iako prijevoznici ne raspolažu „policijskim ovlastima” u smislu te odredbe, te se na iste – time što im država nameće obvezu provođenja kontrola – niti formalno ne prenose javne ovlasti?
 - c) Ako se na pitanje 1.b daje potvrđan odgovor: Krije li se iza kontrola koje se zahtijevaju od prijevoznika s obzirom na kriterije iz članka 23. točke (a) druge rečenice Zakonika o schengenskim granicama, nedopuštena mjera učinka istovjetna graničnoj kontroli?
 - d) Treba li nametanje obveza navedenih u točki 1., u dijelu u kojem se odnose na autobusne prijevoznike koji obavljaju linijski promet, ocjenjivati u skladu s člankom 23.točkom (b) Zakonika o schengenskim granicama, prema kojemu ovlaštenje prijevoznika da provode sigurnosne provjere u lukama i zračnim lukama ne utječe na postojanje graničnih kontrola na unutarnjim granicama? Da li iz toga proizlazi nedopuštenost kontrola u smislu pitanja 1. i izvan luka i zračnih luka, ako iste ne predstavljaju sigurnosne provjere i ne provode se i nad osobama koje putuju unutar države članice?
2. Dopuštaju li članci 22. i 23. Zakonika o schengenskim granicama nacionalne propise prema kojima se u svrhu poštovanja obveze protiv autobusnog prijevoznika mogu izreći zabrana i novčana kazna, ako su se zbog neprovedenih kontrola na državno područje Savezne Republike Njemačke prevozili i stranci bez putovnice i dozvole boravka?

(¹) SL. L 77., str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. srpnja 2017. uputio Cour de cassation (Francuska) – Préfet des Pyrénées-Orientales protiv Abdelaziza Ariba, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d’appel de Montpellier

(Predmet C-444/17)

(2017/C 330/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Préfet des Pyrénées-Orientales

Tuženi: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d’appel de Montpellier

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 32. Uredbe (EU) 2016/399 od 9. ožujka 2016. (¹), kojim se predviđa da se, u slučaju ponovne uspostave nadzora državne granice na unutarnjim granicama relevantne odredbe glave II. (o vanjskim granicama) primjenjuju *mutatis mutandis*, tumačiti na način da se može nadzor državne granice na unutarnjoj granici države članice koji je ponovno uveden izjednačiti s nadzorom vanjske granice kada je nju prešao državljanin treće zemlje, koji nema pravo ulaska?
2. U tim istim okolnostima ponovne uspostave nadzora državne granice na unutarnjoj granici, dopuštaju li ta uredba i Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (²) da se na situaciju državljanina treće zemlje koji je prešao granicu na mjestu gdje je ponovno uveden nadzor, primijeni mogućnost predviđena u članku 2. stavku 2. točki (a) direktive, prema kojoj države članice mogu nastaviti primjenjivati na svojim vanjskim granicama nacionalne pojednostavnjene postupke vraćanja?